

La 1an de oktobro 2018

Tamaki Denny venkis en la elekto en Okinavo

La 30an de septembro okazis balotado por elekti la guberniestron de Okinavo, kaj venkis s-ro Tamaki Denny, kiu klare kaj forte kontraŭas la konstruadon de la nova granda usona militbazo Henoko. Tio estas grandega ĝojo kaj kuraĝigo por multaj homoj, kiuj batalas kontraŭ diktatora, maldemokratia politiko de la nuna ĉefministro Abe.

Okinavo ĝis la fino de la dua mondmilito

Okinavo estis sendependa reĝlando nomata Rjuukjuu, prospera pro internacia komerco inter Japanio kaj Ĉinio, sed en 1609 ĝi estis koloniita de la feŭdestro de Sacuma de la suda insulo Kjuuŝuu. En 1868 la malnova feŭdisma reĝimo Tokugaŭa estis anstataŭigita de la registaro de Meiji kaj Japanio ekpaŝis laŭ la modelo de eŭropaj landoj. En 1879 la nova registaro abolis la kolonian staton de Okinavo kaj igis ĝin gubernio de Japanio

En marto 1945, okazis batalo en la insulo Okinavo. La militisma registaro, volante pluvivigi la tennoisman (imperiestran) reĝimon, viktimitis Okinavon por havi pli da tempo por nogoci pri tio, tial okazis kruela batalo. Usona armeo bombardis la insulon de la maro kaj de la aero, kion oni nomas “fera uragano”, tiel ke nenie restis verdaĵoj en la batalejoj.

La registaro ne esploris pri la nombro de viktimoj en tiu batalo. Laŭ la gubernia esploro:

<u>Japanaj viktimoj</u>	188 136
A: soldatoj el ekster Okinavo	65 908
B: soldatoj el Okinavo	28 228
C: okinavanoj laborantaj kun la japana armeo	55 246
D: loĝantoj	38 754

Sur la Cenotafo Iŝiji estas enskribitaj 240 383 nomoj, kiuj mortis pro la militoj ekde 1931 ĝis 1946. Inter ili estas 149 035 okinavaj loĝantoj kaj 20 195 usonaj soldatoj kaj 85 britaj soldatoj. La nombro de la viktimoj diferencas laŭ esploroj, sed estas certe, ke pli ol 200 000 homoj mortis en la batalo de Okinavo, kiun okazigis la japana armeo por pluvivigi la tennoisman reĝimon.

La insulo de usonaj militbazoj

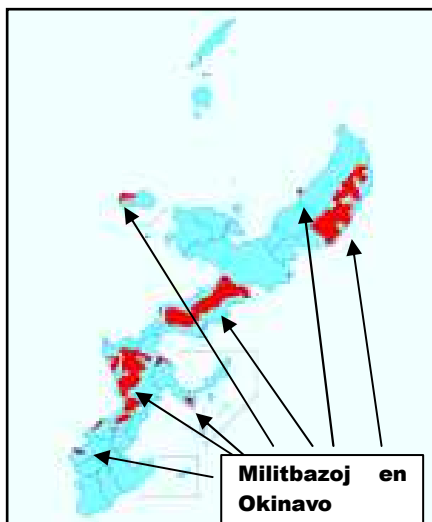
Post la milito Usono okupis la insularon kiel sian militbazon kaj establis la pupregistaron de Okinavo. Dum tiu periodo la loĝantoj devis uzi usonajn dolarojn anstataŭ japanajn jenojn kaj devis peti vizon, kiam ili vizitis Japanion. (Foto: poŝtmarko kun prezo de 3 cendoj)

Poste okazis Korea Milito (en 1950) kaj Vjetnama Milito (Usono ekbatalis en 1954 anstataŭ Francio ĝis 1975), kaj tuta Okinavo, kaj ankaŭ Japanio, ludis gravan rolon kiel militbazoj de Usono. Usonaj soldatoj ekiris de Okinavo kaj Japanio al tiuj landoj kaj revenis vivaj aŭ

mortaj. Mortintaj soldatoj, purigite, revenis al Usono. Vivantaj soldatoj amuzis sin, uzante multe da mono en amuzkvartaloj. Ili estis senesperaj, ne sciante sian estontecon, tial okazis teruraj krimoj. Ankaŭ revenis difektitaj armiloj kiel tankoj por esti riparitaj. Kaj tio ripetiĝis malgrandskale ankaŭ okaze de la militoj en Afganio kaj Irako. Usonaj militbazoj funkcias ne por defendo de Japanio, sed por eksterlandaj militoj. Okinavo situas tre oportuna loko inter Japanio, Koreio, Filipino, Ĉinio, kie povos okazi konfliktoj. Tial Okinavo havas ŝlosilan rolon por la usona mondstrategio.

Eĉ post kiam Okinavo estis redonita al Japanio en 1972, situacio ne multe ŝanĝiĝis. Revenonte al Japanio, ĝi volis havi protekton de la japana konstitucio, kaj sukcesis denove unuiĝi. Ĝi klopodis asimiliĝi al Japanio, sed ĝi estas plu diskriminaciata kaj viktimitigita de Japanio. Ĝia revo tute ne estas plenumita.

Nun en tiu malgranda insularo Okinavo troviĝas 70% de la

usonaj militbazoj ekzistantaj en Japanio, sekve okazas diversaj akcidentoj kaj krimoj. Dum la pasintaj du jaroj Osprej (foto) falis en la maron de Okinavo, ekipaĵoj de helikopteroj falis en lernejon kaj infanĝardenon, junulino estis mortigita de usona soldato ... kaj la loĝantoj estas tagnokte ĝenataj de bruegoj el usonaj aviadiloj kaj helikopteroj.

La gubernio de Okinavo protestas al Usono kaj al la japana registaro, sed vane. Usono tuj poste rekomencas ekzercadon de Osprej-oj aŭ helikopteroj, kaj ĝi ordonas, ke la soldatoj ne faru tian aĉan agon, sed baldaŭ okazas similaj krimoj kaj akcidentoj. Kiam okazas tiuj aferoj, japana polico ne havas rajton aresti la krimulojn. La japana registaro ŝajne protestas, sed nur buŝe kaj peteme. Pro tio foje eksplodis kolerego de okinavanoj kaj okazis grandaj manifestacioj kaj kunvenoj, eĉ perfortaj kontraŭbataloj, sed preskaŭ nenio ŝanĝiĝis.

Konstruado de nova militbazo Henoko

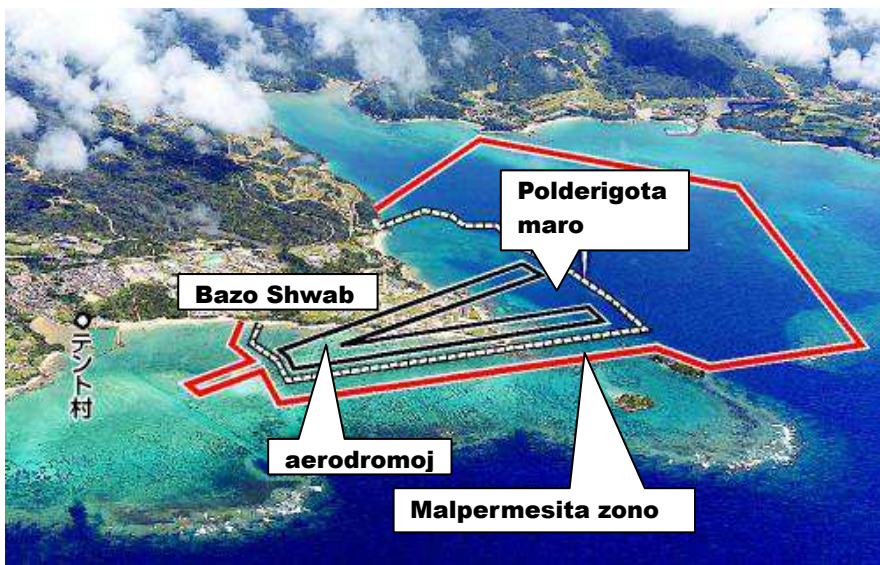

En la sudo de Okinavo estas granda aerodromo Futenma. Ĝi situas en la mezo de la urbo Ginoŭan, kaj ĉirkaŭ ĝi estas loĝkvartaloj (Vidu la foton), tial ĝi estas nomata “plej danĝera militbazo en la mondo”. Post la milito Usono forpelis loĝantojn el iliaj domoj kaj kampoj

per bajonetoj kaj buldozoj kaj konstruis la bazon. Reakiri la rabbitajn terenojn estas volo de la eksaj terposedantoj kaj de la okinavanoj, kaj la registaro ŝajne klopodis por tio. Kion faris la registaro?

Ĝi proponis, ke anstataŭ la redonota aerodromo Futenma, ĝi konstruu novan militbazon en la maro de Henoko. Usono akceptis tiun proponon. Tiu nova bazo estos ne simple nova, sed ankaŭ la plej moderna.

En Futenma estas nur unu aerodromo sen pulvejoj, loĝejoj de soldataj familioj kaj haveno, sed en Henoko la nova militbazo konsistos el du aerodromoj, loĝejoj, pulvejoj kaj longa kajo por grandaj batalŝipoj. La japana registaro konstruos tute novan militbazon por Usono per sia propra kosto. Usono povos enmanigi tiun militbazon senpage por libere militi en la tuta mondo. Male Okinavo perdos belan maron kun valoraj koraloj kaj raraj bestoj.

Se tiu bazo estos konstruita, Okinavo devos esti preskaŭ eterne militbazo de Usono. Ĉu tio estas akceptebla por la okinavanoj? Kial nur Okinavo devos suferi pro tiom multe da militbazoj tiom longe?

Por komenci la konstruadon de Henoko-militbazo, la registaro devis ricevi permeson de la guberniestro de Okinavo. Tiam guberniestro Nakaima, kiu ŝajne kontraŭis la konstruadon, subite aprobis ĝin en la lastaj tagoj de sia mandatperiodo. Li perfidis la okinavanojn. Okazis elekto de nova guberniestro en oktobro 2014.

Aperis s-ro Onaga

Ĝis tiam s-ro Onaga Takeŝi (foto) estis estro de la ĉefurbo Naha el Liberala Demokratia Partio (LDP). Tiu partio regas Japanion kaj taksas plej grava la rilaton kun Usono kaj antaŭenigis la konstruadon en Henoko. Kvankam Onaga apartenis al tiu partio, li kontraŭis ĝin. Li kandidatiĝis al la elekto, promesante, ke li ĉesigu la

konstruadon. Lin subtenis ribelantoj el la LDP-anoj, multaj industriistoj kaj eĉ maldekstraj partioj inkluzive de Japana Komunista Partio, krom kompreneble multaj okinavanoj. La rezulto estis granda venko de Onaga kontraŭ tiu perfida Nakaima. Poste en 2017 okazis ĝenerala elekto de deputitoj kaj 3 el 4 elektitoj el Okinavo estis kontrŭantoj de la konstruado. Tiamaniere Okinavo klare montradis sian malvolon al la militbazo Henoko.

Dume Onaga ĉiam pledis, ke identeco de la okinavanoj estas pli grava ol ideologio. Antaŭ li, dekstruloj (LDP kaj ĝiaj subtenantoj) kaj maldekstruloj (Demokratia Partio, Japana Komunista Partio kaj ĝiaj subtenantoj) ĉiam interbatalis kaj malhelpis kunlaboron por bonigi la plej malriĉan gubernion Okinavo. Onaga volis haltigi tiun interbatalon per la vorto “identeco”. Historie Okinavo estis kolonio de Japanio, batalejo inter Japanio kaj Usono, kolonio de Usono dum 27 jaroj, kaj eĉ poste ĝi suferis pro usonaj militbazoj kaj malriĉeco. Li provis solvi la problemon per tiu vorto “identeco”, nome fiero de posteuloj de la glora reĝlando Rjuukjuu. Li demandis ilin, ĉu ili povos akcepti la novan militbazon, simbolon de subpremo de fortuloj, kiel *uĉinanĉuu*, okinavanoj.

Tamen tio estis tre maloportuna por la registaro. Ĝi prenis/as ĉiajn aĉajn rimedojn por malfortigi liajn forton kaj influon. Ĝi malmultigis subvencion al Okinavo kaj provis sufoki lin finance. En elektoj de aliaj urboj en Okinavo ĝi promesis subvencion, kondiĉe, ke venkos kandidatoj subtenantaj la konstruadon. Dum kvar jaroj

Onaga laboris multege en tiaj kontraŭaj ventoj, kaj fine suferis pro kancero. Kelkajn tagojn antaŭ la morto (la 8an de aŭgusto en la aĝo de 67 jaroj), li decidis nuligi permeson de la konstruado, kiun aprobis la eksa guberniestro Nakaima en oktobro 2014. Li batalis kaj batalis, kaj falis meze de sia vojo.

Tamaki Denny kandidatiĝis

La morto de s-ro Onaga donis grandan ŝokon al la progresema flanko, kaj male, certe la registaro kaj LDP opiniis, ke bona ŝanco venis al ili. Ili kandidatigis s-ron Sakima, tiaman urbestron de Ginoŭan. Estas malfacile por la progresema flanko trovi bonan heredanton de s-ro Onaga, sed oni trovis, ke en lia letero estis skribita la nomo de Tamaki Denny kiel lia heredanto, tiutempe unu el la tri deputitoj el Okinavo, kiuj kontraŭas la konstruadon. Kiam li sciis tiun volon de s-ro Onaga, li decidis kandidatiĝi. Li parolis al la publiko en la insulo Ieĵima la 13an de oktobro, kiam komenciĝis la elekta kampanjo:

S-ro Onaga ĉiam pledis, ke pli grava estas identeco, ol ideologio. Identeco signifas lokon, sur kiu homoj staras kaj en kiu ili povas trankvile resti.

Mi elektis la insulon Ieĵima kiel la unua loko de mia elekta kampanjo, ĉar mi naskiĝis en tiu ĉi insulo. Mia patrino kreskis en malriĉa familio kaj post la milito spertis vivon kiel kaptito. Ŝi poste laboris kaj renkontis usonan soldaton, naskis min kaj nutris min. Tiu ĉi insulo estas la

loko, kie mia identeco komenciĝis.

* Lia patro malaperis, do li estis vartita nur de sia patrino. La patro estas usonano, tial li havas usonan nomon Denny.

Alia identeco estas tiu de Okinavo. Same kiel mi ne perdas identecon de Ieĵima, ĉiuj havas sian identecon, kaj kiel loĝantoj en Okinavo ĉiuj havas identecon de Okinavo. Protekti nian identecon estas protekti tiun belan naturon.

La alia identeco estas historio de “Tutinsula batalo” okazinta en 1956, dum la kolonia periodo de Okinavo, pri la rabitaj terenoj.

Ni akcelos ekonomian, kulturen kaj homan rilaton kun eksterlando, kaj dume ni trovu solvon pri la problemoj de la militbazoj. Ne per forto, sed per amikiĝo, Okinavo rilatu al eksterlando. Okinavo estu la ĉefrolanto, por ke Japanio brilu inter aziaj landoj.

En la maldekstra foto, s-ro Tamaki ĝoje dancas okinavan dancon “kaĉaaŝii” en okinava ĉemizo “karijuŝi”, sciinte sian venkon. Dum la kampanjo li ofte uzis okinavan dialekton “uĉinaaguĉi”.

Laŭ lingvistoj ĝi apartenas al la japana lingvo, sed por homoj ekster Okinavo ĝi estas tute ne komprenebla. Okinavanoj nomas sin “uĉinaanĉu” kaj japanojn ekster Okinavo “jamatonĉu”. Tia kutimo tute ne ekzistas en aliaj regionoj de Japanio. Tamaki, parolante en “uĉinaaguĉi”,

vestante sin per “karijuŝi” kaj dancante “kaĉaaŝii”, volis revivigi fieron de “uĉinaanĉu”.

Granda venkon de s-ro Tamaki

S-ron Asama tre forte subtenis la regantaj partioj LDP kaj Koomei, sendante multajn gravulojn al Okinavo. Asama kaj LDP timis malvenkon pro la problemo de Henoko, tial ili kaŝis la temon kaj nur parolis pri ekonomio kaj subvencio de la registaro, sed tio male efikis. Okinavanoj sentis, ke ili estas mokitaj de tiuj gravuloj el LDP kaj de la artifiko de “dolĉaĵo kaj vipo” donotaj de la registaro, kaj des pli subtenis s-ron Tamaki. La rezulto estis granda venko de s-ro Tamaki. Li akiris la plej multajn voĉojn en la historio de guberniestraj elektoj.

Tamaki Denny:	396 632 voĉoj (55,07%)
Asama Acuŝi:	316 458 voĉoj (43,94%)

Kvankam Okinavo klare montris sian malvolon al la konstruado de la militbazo Henoko, la registaro certe ne rezignos, dirante, ke la nova militbazo estas la unusola rimedo por solvi la problemon de la danĝera aerodromo Futenma. Ĝi ruze uzos ĉiajn rimedojn por renversi opinion de Okinavo per mono kaj minaco, kaj renversi ankaŭ ĝeneralan opinion de japanoj per falsaj informoj, do daŭros la batalo de Okinavo kaj ankaŭ de ni.

Dum la pasintaj jaroj ofte malvenkis niaj movadoj, temante pri Henoko, nuklea politiko kaj militaj leĝoj. Se ni malvenkus en Okinavo, ni perdus energion plu batali,

do la venko en Okinavo estas gravega por la demokratia movado. Nia sekva celo estas forpelo de la ĉefministro Abe, kiu tute ne aŭskultas voĉojn de la popoloj, en la venonta ĝenerala elekto de konsilianoj.

Rememoro de mia eksa studentino

Kiam mi laboris kiel instruisto en universitato, estis studentino el Okinavo en mia klaso. Mi demandis ŝin, ĉu ŝi sentas sin kiel okinavano aŭ japano. Ŝi respondis, “Mi estas okinavano. 60% el miaj samklasanoj en supera mezlernejo en Okinavo sentas sin kiel okinavanoj”. Post la universitata studo ŝi translokiĝis en la gubernion Nagano en la mezo de Honŝuu-insulo por edziniĝi al sia samklasano en universitato. Kiam mi pensas pri Okinavo, unue venas ŝia figuro en mia kapo. Certe ŝi estas ĝoja pro la venko de s-ro Tamaki kaj dancis “kaĉaaŝii” kun siaj gefiloj.